

מסכת ערכין

פרק ו משנה ה

אֶחָד הַמִּקְדִּישׁ אֶת נֶכְסָיו, וְאֶחָד הַמַּעֲרִיךְ אֶת עֲצָמוֹ, אֵין לוֹ, לֹא
בְּכֶסֶת אִשְׁתּוֹ, וְלֹא בְּכֶסֶת בְּנָיו, וְלֹא בְּצִבְעַ שְׂצָבְעוֹ לְשָׁמוֹ,
וְלֹא בְּסִנְדָּלִים חֲדָשִׁים שְׁלֶקְחוֹ לְשָׁמוֹ. אִם עַל פִּי שְׁאֲמָרוֹ,
עֲבָדִים נִמְכָּרִים בְּכֶסֶתוֹ לְשִׁבְתָּהּ, שְׁאֵם תִּלְקַח לוֹ כֶּסֶת
בְּשָׁלְשִׁים דִּינָר, מִשְׁבִּיחַ הוּא מָנָה, וְכֵן פָּרָה, אִם מִמְתִּינִים
אוֹתָהּ לְאַטָּלִיס, מִשְׁבִּיחַת הִיא, וְכֵן מְרַגְלִית, אִם מַעֲלִין אוֹתָהּ
לְפָרָה, מִשְׁבִּיחַת הִיא, אֵין לְהַקְדִּישׁ אֶלָּא מִקוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ: